

bh golf

Interview

Igor Baroš

TM: Da sam te prije četiri godine pitao šta je za tebe GOLF, šta bi mi odgovorio?

Pošto znaš da sam u životu aktivno igrao košarku i tenis, te skijao: a to su sve dinamični sportovi, moj odgovor bi bio da je golf sport za stare, penzionisane i antisportske Amerikance i Evropljane, koji po, za mene nepoznatim pravilima, mlate neku lopticu po travi.

TM: A danas?

Siguran sam da sam našao sport koji će mi starost učiniti ljepšom i lakšom. Priznaćeš da ima malo sretnika koji poslije pedesete godine nađu novi sport koji ih totalno okupira, relaksira i otvori nove vidike, te izazove želju za putovanjima i igranjem na novim GOLF igralištima. Za igranje na pravom igralištu treba za pet do šest sati prepješačiti 12-ak kilometara, vući torbu tešku 15 kg., udariti lopticu stotinjak puta, što je aktivnost koja umori i mnogo mlađe

i jače igrače. Istovremeno, sve se to događa na divnim, zelenim livadama, okruženim raznim drvećem, potocima, jezerima, uz cvijeće, životinje, ptice. To vrijeme provodite u društvu prijatelja koje ste sami odabrali, uz isključene mobilite.

TM: Znači, to je prvenstveno šetnja u lijepom ambijentu.

Nikako, to je sport koji zahtijeva maksimalnu koncentraciju za svaki udarac, mnogo taktike u igri i treninga prije igre. Posebna draž je u tome što se i stotinu puta može igrati isto igralište, a da se ne ponovi isti udarac i loptica ne uputi na isto mjesto.

TM: Šta predlažeš onima koji bi željeli igrati GOLF?

Prvi uslov je da dođu u naš GOLF CLUB, upoznaju ambijent i ljude, osjete laganu, relaksirajuću atmosferu te dobiju želju da tu provode vrijeme. Savjetujem da

oženjeni obavezno kurs GOLF-a prođu zajedno sa suprugama, jer samo ona koja igra može shvatiti i povjerovati svom bračnom drugu da sate (a bogami i dane) provodi na terenu, naročito vikendom. Posebnost GOLF-a je i u tome što ga mogu zajedno igrati igrači različitog kvaliteta i fizičke spremnosti jer svaki pojedinac igra sam protiv igrališta, a rezultat je mjera njegovog umijeća.

TM: Mnogo putuješ igrajući GOLF. Gdje ti se najviše dopalo?

Igrao sam u Americi, Tunisu, Italiji, Turskoj, Austriji, Sloveniji i Hrvatskoj. Fascinirao me Myrtle Beach, Sjeverna Karolina, gdje na dužini od 70 km. ima 115 GOLF terena, na kojima godišnje igra dva miliona golfera. Osim toga, oduševljen sam Antalijom u Turskoj sa osam krasnih igrališta, a nevjerojatno je da se za naredna tri mjeseca ne može dobiti termin za igranje ni na jednom od njih. Investitori u Antaliji su Nijemci, u

toku je izgradnja novih šest igrališta, a za narednih 10 godina, planiraju još 100!

TM: Zašto je svijet poludio za GOLF-om?

U našoj zemlji se o GOLF-u relativno malo piše i zna. Jedino što ljudi znaju je da tamo ima neki TIGER WOODS koji zarađuje znatno više nego Beckam, Zidan, Figo i ostali fudbaleri, što se iz ove perspektive čini nevjerovatnim. Ovdje se ne zna da GOLF, u svijetu, igra 70 miliona registrovanih igrača koji plaćaju članarine svojim klubovima i savezima. Nama je poznato da je zadnje Evropsko prvenstvo u fudbalu u Portugalu pratilo oko 500.000 gledalaca, a ne zna se da je jedan GOLF turnir od 4 dana u Americi (USA OPEN) posmatralo preko 555.000. Mi ne znamo da Pit Sampras, poslije završetka karijere, svaki dan igra GOLF. To čine Michael Jordan i mnogi poznati sportisti, a, recimo, Toni Kukoč, po završetku sezone NBA, odlazi od kuće ujutru u 6 h. i igra sve dok se ne smrači. Ovo sam naveo kao argument za one koji razmišljaju o GOLF-u kao ja na početku ovog teksta.

TM: Šta iz tog perioda najviše pamtiš?

Kada je NEW YORK TIMES MAGAZINE (novembar 2003) objavio cijelu kolor stranicu sa našeg igrališta, gdje Minka (g-đa Baroš) i ja patamo, a iza nas (30-ak metara) demineri "čiste" teren. Priznaćeš da je to GOLF na sarajevski način, a fotografiju je poslao Sarajlija Zijad Gafić, koji radi za njih.

